

El primer advocat de la família de Jordi Espona Arumí, el seu rebesavi, va obtenir la llicenciatura a mitjans del segle XIX. Després el seguiren el seu avi, el seu pare, Josep, i encara, després d'ell, la seva neboda Anna, que fa dos anys que es va incorporar al bufet que tenen a la capital de la comarca d'Osona. I aquesta nissaga, entre la qual comptem una desena de lletrats, continua per la branca materna amb el seu avi i un besavi que va ser un dels primers degans del col·legi d'advocats de la mateixa ciutat.

La societat ha canviat molt d'ençà que l'Ildefons Espona Vilaró va acabar els estudis de dret civil i canònic l'any 1865: **"Penso que el que s'ha transformat és el dret entès com a conjunt de normes, però no tant l'exercici d'aquest, almenys en els despatxos que ens toca fer una mica de tot."** De totes maneres, el nostre interlocutor considera que actualment hi ha un excés de decrets i normes que no duen enlloc: **"Penso que moltes vegades seria suficient aplicar el Codi civil, carregat de saviesa perquè prové del dret romà i té un pòsit d'experiències de segles. Crec que aplicant el Codi civil es poden solventar quasibé tots els conflictes que poden sorgir en l'actualitat de forma millor que no pas amb tots aquests decrets que, moltes vegades, es redacten en quinze dies i es deroguen al cap d'uns mesos."** I encara ens comenta: **"Tot plegat es fa massa precipitadament, es vol regular el detall, però la vida és tan rica en matisos que fer-ho és impossible. En aquest sentit, sóc més partidari del dret anglosaxó, que es basa en els usos i costums: durant molts anys s'han fet les coses d'una determinada manera, ha semblat que allò era just i per tant amb aquella filosofia es poden solucionar els problemes que la vida quotidiana ens porta cada dia."**

En Jordi té una visió profundament humana de la seva professió: **"El dret no és res més que la vida mateixa, qualsevol acte del nostre dia a dia pot estar plenament relacionat amb una o diverses operacions jurídiques. El paper que juga l'advocat en tot això, amb aquesta formació complementària i vocació per la professió que la resta de la gent no posseeix, és el de tenir la intuïció, el sisè sentit que el portarà a dir si allò és just o no ho és."** Els primers articles del Codi civil són els que reflecteixen aquestes idees: **"Parlen del que és l'equitat, de la bona o la mala fe, de l'abús del dret, d'interpretar la llei segons les circumstàncies del moment, i per a mi això és el més important d'aquesta disciplina."**

Segurament seria més fàcil apropar el món de les lleis als ciutadans si se'ls sabés transmetre que **"no es tracta tant del munt de normes que surten al Butlletí Oficial de l'Estat cada dia, sinó d'aquest sentit de la justícia, d'aquest discernir entre el que és correcte i el que no ho és."** De totes maneres, sembla que la gent es comença a acostumar a anar a l'advocat: **"Nosaltres tenim un tipus de client que ens és molt fidel, és el que ha vingut tota la vida, aquell a qui hem assessorat en mil coses, per petites que siguin i li és molt fàcil demanar-nos qualsevol qüestió. Per altra part, en general, crec que actualment l'advocat és més proper als clients."**

En Josep Espona, pare del nostre lletrat, exercia tot sol, i en canvi ara

són cinc al despatx: **"Hem intentat mantenir la sensibilitat generalista que ha tingut sempre el bufet. Tradicionalment sempre ens hem dedicat al que s'anomena dret privat: herències, temes hipotecaris i registrals, arrendaments, temes de tràfic jurídic com són les compra-ventes, les permutes immobiliàries, etc."** Això no obstant, continua: **"Seguim considerant fonamental la proximitat amb el client, encara que també haig de dir que hem entrat en la dinàmica de l'especialització per assumptes com l'urbanisme, el dret de família, el mercantil, etc. Jo tinc, tanmateix, la pretensió, entenc que necessària, de ser el generalista que coordini els diferents àmbits."**

D'altra banda, en Jordi Espona està vinculat professionalment a la Caixa de Manlleu, una entitat molt arrelada a la comarca d'Osona: **"Sóc el cap de l'assessoria jurídica, que és una feina que m'agrada molt, em permet estudiar i gestionar una sèrie de temes que un despatx privat no em permetria, temes pròpiament econòmics i mercantils, com per exemple la redacció de minuts d'hipoteques, préstecs, crèdits i altres productes financers."** La seva és una feina important en què l'ètica hi té molt a veure i hi juga un paper destacat: **"Hi havia un advocat molt veterà d'una caixa d'estalvis catalana que deia que l'assessor jurídic ha d'aportar sentit comú i seguretat a l'entitat de crèdit, no solament dir si allò és legal o no, sinó també si és correcte o no ho és."** Tanmateix, la seva ocupació té també una cara menys amable: **"El més dur arriba quan se t'asseu al davant algú que no ha pogut pagar el préstec hipotecari i hem de tirar endavant els procediments judicials per subhastar la seva propietat. Malgrat això, el que fem en aquests casos és esmerçar-hi sempre molt de temps per intentar trobar-hi solucions."** Aquesta labor tan enriquidora des del punt de vista professional, aquest vigatà la complementa amb el càrrec de secretari general de la mateixa entitat. Dins l'àmbit de la Secretaria General hi ha el Departament d'Obra Social i Cultural: **"L'obra social permet a la Caixa retornar a la societat part dels beneficis que obté de la seva activitat financera en iniciatives molt properes i estimades per la gent. Personalment, és una activitat molt enriquidora."**

Formar part d'una nissaga d'advocats com aquesta significa endinsar-se en el món del dret de ben petit: **"Gairebé podria dir que vaig fer la passàntia quan tenia sis anys: ens assentàvem a taula i el meu pare explicava coses de la feina."** Tenir el mestre tan a prop li ha servit per conèixer quines eren les bases sobre les que es fonamentava la seva professió: **"Penso que a casa no vaig aprendre la tècnica del dret i aquesta ja te l'ensenyen a la universitat, sinó la manera d'exercir-lo. Jo diria que l'honestetat en l'exercici de l'advocacia és el principi que he viscut i he après sempre del meu pare."** En Jordi, casat amb l'Ariadna, és pare de tres nenes, la Laia, la Mònica i la Laura. Encara són massa petites per definir la feina que voldran fer en un futur, però si el seu pare els hagués de donar un consell aquest seria que, independentment de la seva ocupació o professió, procuressin adquirir aquesta consciència o intuïció del que és just i del que no ho és.

“A la universitat vaig aprendre la tècnica del dret i a casa la manera d’exercir-lo; l’honestedat en l’exercici de l’advocacia és el principi que he viscut i he après sempre del meu pare”

Jordi Espona - Vic (Osona)